

Gdynia, dnia 21 lipca 2026r.

Fundacja „To Co Najważniejsze” Gdynia
Al. Zwycięstwa 96/98
81-451 Gdynia

1. Zarząd Orlen S.A.
ul. Chemiczków 7
09 – 411 Płock

Działając w imieniu i na rzecz fundacji prawa polskiego pod firmą: „TO CO NAJWAŻNIEJSZE” Fundacja z siedzibą w Gdyni, Al. Zwycięstwa 96/98, 81 – 451 Gdynia, wpisanej do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem: 0000392120, reprezentującej interesy ponad 1000 indywidualnych akcjonariuszy spółki pod firmą: ENERGA S.A. z siedzibą w Gdańsku (dalej jako: „Spółka”),

wyrażam zdecydowany sprzeciw wobec działań ORLEN SA, które doprowadziły w ostatnich latach do tego, że Energa SA i Grupa Energa w swojej strategii biznesowej oraz w swoich politykach w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej nie uwzględnia w ogóle potrzeb, oczekiwań i interesów mniejszościowych akcjonariuszy jako interesariuszy Energa SA i Grupy Energa, a tym samym jako interesariuszy ORLEN SA, a jedynie potrzeby i oczekiwania większościowego akcjonariusza, jakim jest ORLEN SA.

Dowodem na to jest nie tylko treść Sprawozdania Zrównoważonego Rozwoju Spółki ORLEN SA i Oświadczenia o stosowaniu ładu korporacyjnego, będącego częścią sprawozdania Zarządu z działalności Grupy Orlen i Orlen SA za 2025r. z dnia 28 kwietnia 2026r., którego częścią są informacje dotyczące realizacji zasad CSR i których fragmenty przytaczam poniżej, ale także szereg działań podejmowanych w ostatnich latach i miesiącach przez Energa SA pod wpływem decyzji podejmowanych przez Zarząd Orlen SA, reprezentujący większościowego akcjonariusza Energa SA wbrew interesowi mniejszościowych akcjonariuszy tej spółki.

1. Od jesieni 2020r. Orlen SA w pełni kontroluje spółkę Energa SA.

Na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Energa SA w dniu 2 kwietnia 2026r. posiadał 382.106.796 akcji spółki, co daje udział w kapitale zakładowym na poziomie 92,281 % oraz 527.034.796 głosów na Walnych Zgromadzeniach, co stanowi 94,283% ogółu wszystkich głosów.

W dniu 1 lipca 2026r. Zarząd ENERGA SA jako emitent poinformował w raporcie nr 43/2026, że w dniu 1 lipca 2026 r. otrzymał od ORLEN S.A. jako akcjonariusza zawiadomienie sporządzone na podstawie art. 69 ustawy o ofercie publicznej, dotyczące zmiany stanu posiadania akcji Emitenta. Zgodnie z treścią zawiadomienia, w dniu 1 lipca 2026 r. sąd zarejestrował podwyższenie kapitału Energi SA, w wyniku którego ORLEN S.A. posiada 657 229 931 akcji, stanowiących 95,24% kapitału zakładowego Emitenta i uprawniających do 802 157 931 głosów, co odpowiada 96,06% ogólnej liczby głosów.

Orlen SA od dłuższego czasu ma pełny wpływ (i jako jedyny podejmuje decyzje) co do obsady rady nadzorczej i zarządu Energi. Tym samym kontroluje też w pełni spółki Grupy Energa.

Na jesieni 2020r spółki Orlen SA i Energa SA podpisały umowę holdingową, która całkowicie uzależnia Enerę od Orlenu, mimo, że formalnie Energa jest spółką notowana na GPW i teoretycznie jest niezależna. Umowa holdingowa wiąże spółki Grupy Energa, ale sama jej treść jest utajniona. Skoro Energa nie okazała jej na żądanie sądu w jednej ze spraw dot. zaskarżenia uchwały o podziale zysku (sygn. IX GC 705/25), mimo że wszystkie te sprawy są prowadzone przy wyłączeniu jawności, to w treści tej umowy musi być coś kontrowersyjnego, czego władze Energi i Orlenu nie chcą ujawnić.

Orlen w ostatnich latach, a także miesiącach przenosi kompetencje, działalność i zasoby spółek z Grupy Energa do spółek z Grupy Orlen, coraz bardziej uzależniając w ten sposób Energa od jej większościowego akcjonariusza.

Dla władz spółki Orlen SA oraz spółki Energa SA interes akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA nie ma żadnego znaczenia. Liczy się jedynie interes większościowego akcjonariusza.

Energa SA na skutek działań Orlen SA od wielu lat nie wypłaca dywidendy akcjonariuszom (ostatnia dywidenda była wypłacona z zysku za 2016r). Jest to tłumaczone albo złymi wynikami, albo wielkimi inwestycjami, przy czym należy podkreślić, że w tym samym czasie akcjonariusze Orlen SA otrzymują rekordowo wysokie dywidendy.

Od początku pobytu na giełdzie EBITDA spółki jest w trendzie wzrostowym, a wypłata dywidendy przedstawia się następująco:

Dywidenda za rok	Wartość w PLN
2013	1
2014	1,44
2015	0,49
2016	0,19
2017	0
2018	0
2019	0
2020	0
2021	0
2022	0
2023	0
2024	0
2025	0

Energa – spółka infrastrukturalna, kontrolowana przez Skarb Państwa, w prospekcie emisyjnym przedstawiona została jako spółka dywidendowa.

Jednocześnie ORLEN SA udziela olbrzymich pożyczek Energa SA. Od udzielonych pożyczek otrzymuje od Energa corocznie setki milionów złotych odsetek (akcjonariusze mniejszościowi Energi szacują, że wysokość ich dochodzi nawet do 1 mld). Dodatkowo, żeby pokazać słabe wyniki Energa S.A. zyski zatrzymywane są w spółkach córkach - spółkach Grupy Energa. Jeszcze przed przejęciem przez Orlen większościowego pakietu cały zysk ze spółek zależnych był wypłacany w formie dywidend do spółki Energa S.A. Ta zaś wypłacała dywidendę swoim akcjonariuszom.

Orlen SA wymaga od Energa SA realizacji celów biznesowych Orlenu, zgodnie ze strategią Orlen SA. W ten sposób Energa SA stała się w zasadzie jedynie spółką celową, poprzez którą ORLEN SA realizuje swoje przedsięwzięcia biznesowe, w tym inwestycje, jednocześnie czerpiąc z tego znaczne przychody, np. odsetki z udzielonych Enerdze pożyczek, o czym była mowa powyżej. Gdyby Orlen sam realizował te inwestycje, to nie otrzymywałby odsetek. Można zatem w uproszczeniu stwierdzić, że po stronie Energi są koszty, a po stronie Orlenu korzyści.

Do tej pory mniejszościowi akcjonariusze Energa SA wytoczyli 5 spraw („dywidendowych”) o uchylenie uchwał o podziale zysku za lata 2021, 2022, 2023, 2024, 2025. Ostatnio głosowali przeciwko uchwale o podziale zysku za 2025r. podczas ZWZA Energa SA w dniu 12 czerwca 2026r., a w dniu 8 lipca 2026r. złożyli pozew do sądu. Jedynie sprawa dot. uchwały o podziale zysku za rok 2021 r. została zakończona

niekorzystnym dla akcjonariuszy mniejszościowych wyrokiem. Pozostałe sprawy niestety nie zostały do tej pory rozstrzygnięte, co oczywiście jest na rękę Orlen SA.

Władze spółki Energa SA nie odpowiadają na pytania mniejszościowych akcjonariuszy na Walnych Zgromadzeniach. Wydaje się, że władze spółki robią wszystko, aby „przeciągać” sprawy w sądzie rejestrowym (KRS), poprzez które drobni akcjonariusze chcieli zobowiązać spółkę do odpowiedzi (widoczna jest nierychliwość sądów powszechnych w Polsce, ale widać też także imanie się przez Energa SA wszelkich sposobów, aby postępowania jeszcze bardziej przedłużyć). Obecnie są już trzy sprawy związane z pytaniami z WZA w 2023, WZA w 2024 i WZA w 2025 roku.

To zjawisko najlepiej obrazuje sprawa w sądzie rejestrowym KRS z 2023r, w której odpowiedzi w imieniu mniejszościowych akcjonariuszy domagał się ich pełnomocnik mec. Sławomir Staszak. W sytuacji gdy potem został powołany na funkcję p.o. prezesa Energa SA, a następnie jej prezesa, to nie kwapił się, aby na sformułowane przez siebie wcześniej pytania, zarząd Energa SA odpowiedział. Mniejszościowi akcjonariusze mają przecież prawo do informacji o spółce, w której akcje zainwestowali.

II. W sierpniu 2025 r. Zarząd ORLEN SA zlecił przygotowanie analizy dotyczącej wyodrębnienia Energi ze spółki. Stanowiło to ukłon w stronę pomorskich polityków, którzy od dłuższego czasu opowiadali się za takim rozwiązaniem. Jednocześnie ogłoszono przetarg, którego celem było znalezienie profesjonalnego doradcy. Ten miał przeanalizować różne warianty, m.in. to, czy Energa powinna być wydzielona czy też powinna zostać w Orleniu oraz jakie warunki należałoby w takim przypadku spełnić. Spośród trzech różnych przedsiębiorstw Orlen zdecydował się na współpracę z jedną z nich. Sam raport miał być przedstawiony wszystkim zainteresowanym stronom, tj. interesariuszom Energi. Jednak nie został ujawniony.

We wrześniu 2025 r. Zarząd Orlenu zdecydował się na odbycie spotkań z mniejszościowymi akcjonariuszami Energi. Powołał specjalną komisję z dyrektorem wykonawczym ds. inwestycji kapitałowych na czele. Rozmawiano między innymi z funduszem Esaliens, fundacją „To co Najważniejsze” oraz z mniejszościowymi akcjonariuszami spółki Energa, posiadającymi większe liczby akcji. Istotne jest to, że Zarząd Orlenu zastrzegł sobie prawo, aby rozmawiać jedynie z wybranymi podmiotami oraz zastrzegł „sobie prawo także do selektywnego udzielania odpowiedzi” (obecnie podstrona strony www.orklen.pl, na której pojawiło się zaproszenie do rozmów, nie istnieje).

Niedługo potem Prezes Zarządu Orlenu Ireneusz Fąfara był gościem spotkania w Gdańsku, które dotyczyło przyszłości Grupy Energa. Uczestniczyli w nim politycy, przedstawiciele lokalnych firm, a także reprezentanci środowisk akademickich. Na spotkaniu tym Ireneusz Fąfara stwierdził, że obecność Energi na giełdzie nie jest istotna; jako że lwia część akcji jest w posiadaniu Orlenu (powyższe jednoznacznie pokazuje, że zarząd Orlenu jako większościowego akcjonariusza Energi nie liczy się z interesami akcjonariuszy mniejszościowych, dla których obecność Energi w indeksach giełdowych GPW był podstawą inwestycji w akcje spółki). Za jakiś czas może jednak być narzędziem pozyskiwania kapitału na różne projekty inwestycyjne, co umożliwia częściowe zbycie akcji. Szczególnie mocno wybrzmiało podczas wydarzenia jednak to zdanie: „Nie myślimy o tym, aby zakończyć pobyt Energi na giełdzie. Wyzwaniem będzie natomiast uporządkowanie relacji z mniejszościowymi akcjonariuszami”.

26 listopada 2025r. ORLEN postanowił zaprosić wszystkich mniejszościowych akcjonariuszy Energi do składania ofert sprzedaży swoich akcji w celu ich wykupu. Jego celem było pozyskanie co najmniej 95% akcji tej spółki a tak naprawdę 100% akcji (taki cel był przedstawiany przez przedstawicieli Orlenu w mediach i we wspomnianym zaproszeniu).

W raporcie bieżącym nr 65/2025 ORLEN S.A. poinformował, że Zarząd i Rada Nadzorcza tej spółki wyraziły zgodę na skierowanie do wszystkich akcjonariuszy Obowiązanej zaproszenia do składania

ofert sprzedaży akcji. Zaproszenie obejmowało 37.578.474 akcji, tj. dokładnie taką liczbę, która łącznie z akcjami już posiadanymi przez ORLEN S.A. miała dać 100% wszystkich akcji w kapitale zakładowym Energa SA. ORLEN S.A. wyraźnie podał również, że decyzja obejmuje możliwość dalszego nabywania akcji Energa SA zarówno na rynku regulowanym, jak i poza nim, a zarząd ORLEN S.A. już 17 listopada 2025 r. postanowił rozpocząć działania zmierzające do zwiększenia zaangażowania do 100% kapitału zakładowego Energa SA. Jest to więc oficjalne, własne oświadczenie ORLEN o kontynuowaniu strategii pełnego przejęcia Spółki. Cena zaproponowana w zaproszeniu wynosiła 18,87 zł za 1 akcję.

Pierwotnie Orlen poinformował, że istnieje możliwość składania ofert od 1 do 17 grudnia 2025r. Ostatnio podczas ZWZA Orlen poinformował, że ta możliwość jest nadal aktualna.

Proponowana przez spółkę cena zakupu wskazywała na to, że Orlen planował nabyć akcje za kwotę 709,1 mln zł. Cena akcji wzrosła do 18,88 zł, mimo, że Orlen ogłosił swój „skup” dopiero dwa tygodnie później.

Prezes Zarządu ORLEN Ireneusz Fąfara stwierdził w jednej z wypowiedzi, że ta kwota została „przygotowana przez rynkowych profesjonalistów zatrudnionych do tej transakcji, która uwzględniła wszystkie uwarunkowania rynkowe”. Jednocześnie Orlen zaznaczył, że akcje może kupować na giełdzie (szczególnie w transakcjach pakietowych), jak i poza nią.

Zaproponowana cena według akcjonariuszy Energi, których reprezentuje Fundacja uznali jednakże, że cena nie odzwierciedlała ceny sprawiedliwej, gdyż:

- 1) była nieadekwatna do wyceny bilansowej aktywów,
- 2) cała inwestycja spłaciłaby się Orlenowi w ciągu około 3,5 roku,
- 3) „dwucyfrowa premia”, o której wspominał Orlen, odnosi się do niemiernodajnych notowań na GPW.

W grudniu 2025 r. Polska Agencja Prasowa opublikowała artykuł, z którego wynika, że Orlen nabył 4,5 mln akcji Energi, przy czym 2 248 380 z nich na giełdzie, natomiast pozostałe 2 318 690 na skutek zaproszenia do sprzedaży. Średnia cena wyniosła w tym przypadku 18,86 zł za akcję, a więc kształtowała się na poziomie minimalnie niższym od ceny z zaproszenia.

W tym miejscu należy podkreślić, że Zarząd Orlenu uruchomił skup akcji Energi od mniejszościowych akcjonariuszy bez wcześniejszej zmiany polityki dywidendowej.

Zaangażowanie Orlenu w Energe wzrosło do 94,283% (głosów), liczba akcji na rynku regulowanym zmalała do 7,8 %. Zatem akcjonariat mniejszościowy został jeszcze bardziej zmarginalizowany.

III. Zarząd Spółki ENERGA S.A., działając na podstawie art. 398, art. 399 § 1, art. 400 § 1, art. 402(1) i art. 402(2) Kodeksu spółek handlowych oraz § 25 ust. 3 pkt 3 Statutu Spółki, w związku z otrzymaniem w dniu 25 lutego 2026 roku od ORLEN Spółka Akcyjna jako akcjonariusza reprezentującego co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego Spółki żądania zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki, zwołał na dzień 2 kwietnia 2026 roku o godz. 10.00 Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki (dalej: „Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie” lub „Walne Zgromadzenie”), podczas którego podjęte zostały m.in.: uchwała nr 4 w sprawie: podwyższenia kapitału zakładowego spółki w drodze emisji akcji serii CC w trybie subskrypcji zamkniętej (tj. z zachowaniem prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy), ustalenia dnia 4 maja 2026 roku jako dnia prawa poboru akcji serii CC oraz zmiany Statutu spółki; uchwała nr 5 w sprawie: przyjęcia tekstu jednolitego Statutu Spółki; uchwały nr 6 w sprawie: rejestracji w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych akcji serii CC i praw poboru akcji serii CC oraz w sprawie ubiegania się o wprowadzenie akcji serii CC i praw poboru

akcji serii CC do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Podczas NWZ Energa SA zarząd spółki poinformował, że inicjatywa podwyższenia kapitału nie pochodziła od zarządu Energa SA, lecz wyłącznie od Orlenu.

Podjęte 2 kwietnia 2026r. uchwały dotyczą żywotnych interesów i mają istotny wpływ na prawa mniejszościowych akcjonariuszy Energa SA, z których znaczna część, z uwagi na wiek i przebywanie na emeryturze nie miała dostępu do ww. ogłoszenia.

Mimo wniosku akcjonariuszy mniejszościowych reprezentowanych przez Fundację, aby na zasadach określonych w art. 402 § 3 KSH dodatkowo zawiadomić akcjonariuszy o zwołaniu NWZ Energa SA za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, poprzez wysłanie akcjonariuszowi na adres do doręczeń elektronicznych, pocztą elektroniczną na adres wskazany w rejestrze akcjonariuszy albo za pisemną zgodą akcjonariusza na wskazany przez niego inny adres poczty elektronicznej, zarząd Energa odmówił podjęcia tego typu działań.

Według informacji o mniejszościowych akcjonariuszach posiadanych przez Fundację do znacznej ich części nie dotarła informacja o NWZA (nikt z nich nie czyta komunikatów giełdowych) a nadto nikogo z nich nie stać na objęcie akcji nowej emisji (były pracownik Energi ma średnio ok 8-10 tys. akcji; musiałby przeznaczyć ponad 100 000 zł, by wziąć udział w nowej emisji akcji).

Z powyższego wynika, że celem podjętego przez Orlen działania jest łatwe i bez kosztowe przekroczenie co najmniej progu 95% akcji Energa SA, co już się potwierdziło, bowiem zgodnie z komunikatem z dnia 1 lipca 2026r. po zarejestrowaniu podwyższenia ORLEN S.A. posiada 657 229 931 akcji, stanowiących 95,24% kapitału zakładowego i uprawniających do 802 157 931 głosów, co odpowiada 96,06% ogólnej liczby głosów.

W kolejnym kroku celem Orlenu będzie zapewne doprowadzenie do przymusowego wykupu akcji od wszystkich (ok. 3000) mniejszościowych akcjonariuszy.

W wyniku tych działań pokrzywdzeni będą wszyscy mniejszościowi akcjonariusze, którzy uwierzyli w to, że inwestując w akcje Energi zapewniają sobie wzrost kapitału na przyszłość, w tym zarówno byli pracownicy Energi, jak i ci, którzy odpowiedzieli na hasło tzw. „obywatelskiego akcjonariatu”, które ogłosił pierwszy rząd Premiera Donalda Tuska.

Co istotne pokrzywdzenie w największym stopniu dotyczy dawnych pracowników Energi i akcjonariuszy długoterminowych – ludzi starszych, emerytów (z ok. tysiąca akcjonariuszy reprezentowanych przez Fundację, ok. 400 jest w wieku emerytalnym).

Wobec powyższego w dniu 16 kwietnia 2026r. 43 mniejszościowych akcjonariuszy Energa SA złożyło do Sądu Okręgowego w Gdańsku wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przed wszczęciem postępowania poprzez wstrzymanie wykonania uchwały nr 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki pod firmą: ENERGA Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdańsku z dnia 02 kwietnia 2026 roku w sprawie: podwyższenia kapitału zakładowego spółki w drodze emisji akcji serii CC w trybie subskrypcji zamkniętej (tj. z zachowaniem prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy), ustalenia dnia 4 maja 2026 roku jako dnia prawa poboru akcji serii CC oraz zmiany Statutu spółki, a w tym zakazanie Obowiązanej podejmowania czynności zmierzających do realizacji wyżej wymienionej uchwały nr 4, to jest: przeprowadzenia subskrypcji akcji serii CC, przyjmowania zapisów na akcje serii CC, dokonywania przydziału akcji serii CC, przyjmowania wpłat na akcje serii CC; wstrzymanie wykonania uchwały nr 5 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki pod firmą: ENERGA Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdańsku z dnia 02 kwietnia 2026 roku w sprawie: przyjęcia tekstu jednolitego Statutu Spółki;

wstrzymanie wykonania uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki pod firmą: ENERGA Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdańsku z dnia 02 kwietnia 2026 roku w sprawie: rejestracji w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych akcji serii CC i praw poboru akcji serii CC oraz w sprawie ubiegania się o wprowadzenie akcji serii CC i praw poboru akcji serii CC do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., a w tym zakazanie Obowiązanej podejmowania czynności zmierzających do realizacji wyżej wymienionej uchwały nr 6, to jest: podejmowania czynności faktycznych i prawnych zmierzających do rejestracji akcji serii CC oraz praw poboru akcji serii CC w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., w tym zawierania umów z KDPW, podejmowania czynności faktycznych i prawnych zmierzających do dopuszczenia i wprowadzenia akcji serii CC oraz praw poboru akcji serii CC do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., sporządzania, składania do Komisji Nadzoru Finansowego oraz podawania do wiadomości publicznej dokumentów związanych z dopuszczeniem do obrotu tych instrumentów finansowych do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

W liczącym ok 50 stron uzasadnieniu wniosku akcjonariusze wskazali na liczne przesłanki przemawiające za tezą o działaniu przez Energa SA z inicjatywy Orlen SA z zamiarem pokrzywdzenia akcjonariuszy mniejszościowych. Wskazali przy tym, że celem tego działania jest de facto planowany przez Orlen przymusowy wykup akcji akcjonariuszy mniejszościowych.

Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy w dniu 27 kwietnia 2026r. w sprawie IX GCo 525/26 wydał postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem akcjonariuszy mniejszościowych. Jednocześnie podzielił ich argumentację, wskazując że postanowił „na podstawie art. 357 86 k.p.c. odstąpić od uzasadnienia postanowienia, uwzględniając w całości wniosek i dzieląc argumenty uprawnionej przytoczone na poparcie wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia”. Podobno była to pierwsza tego typu sytuacja w historii spółek notowanych na GPW.

Na powyższe postanowienie zarząd Energa SA złożyła zażalenie, w którym podniosła argumenty o rzekomej niepowetowanej wielkiej szkodzie, jaka może być wyrządzona przez akcjonariuszy mniejszościowych spółce Energa SA na skutek wstrzymania uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego i wniosła o pilną zmianę postanowienia poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Wskazując na rzekomą szkodę, bo przecież zarząd Energa SA mógł bardzo szybko zwołać kolejne NWZ, na którym przedstawiłby uchwały dot. podwyższenia kapitału, które uwzględniałyby choćby w pewnym zakresie interes akcjonariuszy mniejszościowych. Niestety zarząd Energa SA postanowił zaatakować mniejszościowych akcjonariuszy i w dodatkowym piśmie Energa SA podniosła nieprawdziwy zarzut, że rzekomo akcjonariusze mniejszościowi nie wnieśli w ustawowym terminie pozwu o uchylenie uchwał w niniejszej sprawie.

W dniu 4 maja 2026r. 43 mniejszościowych akcjonariuszy Energa SA wniosło do Sądu Okręgowego w Gdańsku pozew o uchylenie ww. uchwał Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki ENERGA Spółka Akcyjna z siedzibą w Gdańsku z dnia 02 kwietnia 2026 roku w sprawie: podwyższenia kapitału zakładowego spółki. Pozew został wysłany listem poleconym w ustawowym terminie.

W dniu 8 maja 2026r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku I Wydział Cywilny w sprawie I AGz 56/26 wydał postanowienie, w którym zmienił zaskarżone postanowienie Sadu Okręgowego w Gdańsku i oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia. Wydanie orzeczenia przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie zostało poprzedzone przestaniem zażalenia Energa SA pełnomocnikom 43 mniejszościowych akcjonariuszy Energa SA w celu umożliwienia złożenia odpowiedzi na zażalenie, co jest praktyką niespotykaną. Wobec powyższego pełnomocnik akcjonariuszy mniejszościowych złożył 11 maja 2026r. wniosek do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia SA w Gdańsku, które do dzisiaj nie zostało sporządzone, mimo że upłynęły już ponad 2 miesiące.

IV. Kierując się interesem Spółki oraz treścią uzasadnienia prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy z dnia 30 listopada 2022r. w sprawie o sygn. akt IX GC 1164/20, na mocy którego uchylona została nr 3 NWZ Spółki z dnia 29 października 2020r. w sprawie wycofania z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW w Warszawie SA 269 139 114 akcji spółki oraz uzasadnienia - wymienionego w Sprawozdaniu - wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 marca 2024 r., sygn. akt I AGa 52/23, Zarząd Energa SA powinien w ramach zasad CSR prowadzić dialog z akcjonariuszami mniejszościowymi jako wewnętrznymi interesariuszami Spółki.

Dla przypomnienia należy wskazać, że Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 listopada 2022r. w sprawie o sygn. akt IX GC 1164/20 stwierdził, że istotne znaczenie dla oceny zgodności podjętej przez Spółkę uchwały z zasadami współzycia społecznego i celu jej podjęcia z pokrzywdzeniem akcjonariuszy mniejszościowych ma okoliczność związana z okazjnym nabyciem przez PKN ORLEN (spółkę z udziałem Skarbu Państwa posiadającym wówczas decydujący głos) akcji Energi m.in. od Skarbu Państwa w 2020r.

Sąd wskazał w uzasadnieniu, że „mamy do czynienia z sytuacją gdy, jedna Spółka z większościowym udziałem Skarbu Państwa – wielkość akcji przekraczała 50% (ENERGA S.A.) na skutek, podejmowania nierentownych, wbrew zasadom rachunku ekonomicznego inwestycjom doprowadziła do spadku i utrzymywania się na GPW niskiego kursu akcji począwszy od 2015 roku. (...) Druga Spółka - ORLEN S.A. (w której Skarb Państwa posiada mniejszościowy pakiet akcji, jednakże z głosem decydującym) postanowiła wykorzystując utrzymującą się na giełdzie niską cenę akcji pozwanej ENERGA S.A. nabyć akcje tej spółki, a następnie doprowadzić do jej de-listingu”.

„W oparciu o przedstawione okoliczności Sąd nabrał przekonania, że PKN ORLEN wykorzystując sytuację utrzymującego się zaniżonego kursu akcji ENERGA, za zgodą Skarbu Państwa – Rady Ministrów dokonał wezwań do wykupu akcji celem przejęcia tej spółki a następnie przeprowadzenia de-listingu”.

Sąd podkreślił, że „spółki Skarbu Państwa ale i te, w których Skarb Państwa posiada powyżej 50% akcji bądź głos decydujący (tzw. złota akcja) winny kreować standardy działalności gospodarczej w Rzeczypospolitej oraz stanowić punkt odniesienia jako uczciwego przedsiębiorcy, gracza giełdowego, zwłaszcza w zakresie przejęć spółek publicznych. Zaufanie inwestorów dla spółek z udziałem Skarbu Państwa jest dużo wyższe i uznawane jest przez graczy giełdowych ale i „okazjonalnych” akcjonariuszy jako stabilna, pewna długofalowo inwestycja”.

Pewna część uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku zawiera wprost zarzuty do przedstawicieli Skarbu Państwa we władzach Orlen S.A. i Energa S.A. Stwierdził, że „z uwagi na doniosłość uchwały o delistingu oraz mając na uwadze, jak dalece negatywne są dla akcjonariuszy mniejszościowych skutki zniesienia dematerializacji – Skarb Państwa poprzez swoich reprezentantów (zarząd w PKN ORLEN) powinien kierować się koniecznością niezbędnego zapewnienie odpowiednio wysokiego poziomu ochrony akcjonariuszy mniejszościowych przed wyzyskiem. Obawa zmaterializowania się skutków związanych z dematerializacją akcji powoduje bowiem, że akcjonariusze mniejszościowi w trakcie wezwania poprzedzającego delisting poddani są bardzo silnej presji ekonomicznej by sprzedać swoje akcje a w praktyce często znajdują się w przymusowym położeniu”.

Sąd Okręgowy w Gdańsku wskazał na końcu uzasadnienia wyroku, że „podjęcie uchwały o wycofaniu akcji spółki z obrotu na rynku regulowanym w warunkach ograniczenia prawa akcjonariuszy do udziału w NWZ wskazuje, że w obrocie handlowym podjęta w dniu 29.10.2020r. zaskarżona uchwała w przekonaniu opinii publicznej musi być uznana za nieetyczną. Powyższe skłoniło Sąd do wniosku, iż zaskarżona uchwała jako naruszająca zasadę uczciwości kupieckiej, zasady lojalności, godząc w poczucie przyzwoitości narusza dobre obyczaje i została podjęta w celu pokrzywdzenia akcjonariuszy mniejszościowych i jako taka nie powinna podlegać ochronie”.

Prawomocny wyrok sądu uchylający uchwałę wywołuje skutki prawne w stosunkach między spółką a członkami organów spółki oraz między spółką a wszystkimi akcjonariuszami, a więc w konsekwencji także pomiędzy samymi akcjonariuszami. Wyrok ma więc rozszerzoną prawomocność.

Wyrok uchylający uchwałę walnego zgromadzenia ma charakter prawokształtujący (konstytutywny) na co wskazał Sąd Najwyższy w Uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 18 września 2013 r. III CZP 13/13 rozstrzygając zagadnienie prawne przedstawione przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego we wniosku z dnia 7 lutego 2013 r.

Prawomocny wyrok sądu uchylający uchwałę wywołuje skutek *ex tunc*, a więc niweczy skutki uchwały od chwili powzięcia. Jak wskazał Sąd Najwyższy Izba Cywilna w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 listopada 2021 r. II CSKP 94/21 „istota wyroku uchylającego uchwałę wyraża się tym, że eliminuje z obrotu prawnego zaskarżoną uchwałę, co oznacza, że wspólnicy i członkowie organów spółki są związani wyrokiem. Taki wyrok uchylający uchwałę jest wyrokiem konstytutywnym (prawnokształtującym) i odnosi skutek *ex tunc*. Oznacza to, że (istniejąca) uchwała wspólników jest mocą wyroku sądowego uchylana, a jej uchylenie wywiera skutek wsteczny od chwili powzięcia uchwały”.

Jak wskazuje się w doktrynie „w razie uchylenia uchwały przez sąd spółka powinna podjąć starania o usunięcie skutków uchwały, tak aby przywrócić stan, jaki by istniał, jeśliby walne zgromadzenie nie podjęło zaskarżonej uchwały i nie została ona wykonana (tak S. Sołtysiński - Komentarz do art. 427 KSH w Komentarzu do KSH T. 3 CH BECK 2013).

Akcjonariusze mniejszościowi w swoich pismach kierowanych poprzez Fundację określali swoje potrzeby i oczekiwania wobec Zarządu Energa SA i wobec większościowego akcjonariusza Orlen SA. Pisma te pozostały bez odpowiedniej reakcji.

Energa SA podjęła jedynie jedną decyzję, będącą skutkiem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku, tj. w dniu 19 czerwca 2024r., wystąpiła do Komisji Nadzoru Finansowego o cofnięcie wniosku o wycofanie z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych 269.139.114 akcji zwykłych na okaziciela serii AA, oznaczonych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. kodem ISIN PLENERG00022 i o umorzenie zainicjowanego tym wnioskiem postępowania administracyjnego, o czym poinformowała Fundację pismem z dnia 25 lutego 2025r. (w odpowiedzi na pismo Fundacji z 20 lutego 2025r.) oraz zawarła tę informację w Sprawozdaniu za 2024 rok.

V. Sprawozdanie Zarządu z działalności Grupy ORLEN i ORLEN S.A. za 2025 rok obejmuje Sprawozdanie Zrównoważonego Rozwoju (począwszy od str. 64).

Jak wskazuje się tam „Sprawozdanie Zrównoważonego Rozwoju (Sprawozdanie) sporządzono na podstawie:

- wymogów Rozdziału 6c ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości;
- standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zdefiniowanych w Rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/2772 z dnia 31 lipca 2023 roku uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE w odniesieniu do standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- wymogów sprawozdawczych zawartych w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 roku w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 roku („Rozporządzenie (UE) 2020/852”).

W pkt. 6.1.6 Sprawozdania pt. Oświadczenie dotyczące należytej staranności [GOV-4] wskazano, że „stosowanie standardów odpowiedzialnego prowadzenia działalności biznesowej jest wpisane w działalność Grupy ORLEN, a stosowane praktyki są zgodne z Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i

praw człowieka oraz Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych dotyczących odpowiedzialnego prowadzenia działalności biznesowej. Celem tych praktyk jest skuteczne unikanie negatywnych wpływów oraz podejmowanie stosownych działań w przypadku wystąpienia negatywnych skutków w wyniku prowadzonej działalności w odniesieniu do pracowników, poszanowania praw człowieka, kwestii środowiskowych, praktyk korupcyjnych, ochrony interesów konsumentów czy postępowania w biznesie. Odnosi się to również do przedsiębiorstw współpracujących, w łańcuchach dostaw, a także w ramach innych relacji biznesowych. Standardy te znajdują swoje odzwierciedlenie w wielu wewnętrznych procedurach i procesach. Podstawowymi politykami Grupy w tym zakresie są takie dokumenty jak: Kodeks Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN, Kodeks postępowania dla Dostawców Grupy ORLEN, Polityka ochrony praw człowieka, polityki regulujące kwestie pracownicze (w tym: dyskryminacji i równego traktowania), Polityka zgodności z prawem ochrony konkurencji, Polityka przeciwdziałania korupcji i nadużyciom w Grupie Kapitałowej ORLEN czy polityki regulujące zasady zgłaszania nieprawidłowości”

W pkt. 6.1.9 Strategia Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN 2025-2035 wskazano, że „Strategia Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN 2025-2035 opublikowana w marcu 2025 roku jest rozszerzonym i zaktualizowanym dokumentem Strategii Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN na lata 2024- 2030. Strategia Zrównoważonego Rozwoju odpowiada na najważniejsze współczesne wyzwania rynkowe i regulacyjne, które są związane przede wszystkim ze zmianą klimatu, ochroną środowiska naturalnego i bioróżnorodności, relacjami społecznymi oraz sytuacją geopolityczną i gospodarczą. Zdefiniowane w dokumencie cele odnoszą się bezpośrednio do Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ (SDG, Sustainable Development Goals) oraz do unijnych standardów raportowania ESRS (European Sustainability Reporting Standards), a także do 10. Zasad UNGC (The United Nations Global Compact), których Grupa ORLEN zobowiązała się przestrzegać przystępując do UNGC w 2024 roku..

W pkt. 6.1.10 Interesy i opinie zainteresowanych stron [SBM-2] wskazuje się, że „interesariusz zdefiniowany został w Grupie ORLEN jako każda dająca się określić grupa lub jednostka (instytucja, także środowisko przyrodnicze), która może wpływać lub jest pod wpływem działania Spółki za pośrednictwem jej strategii, produktów i procesów wytwórczych, systemów zarządzania i procedur. Relacje z interesariuszami Grupy ORLEN oparte są o zasady odpowiedzialności i dialogu. W trosce o relacje, do charakterystyki i aktualnych oczekiwań wybranej grupy interesariuszy, dostosowywane są częstotliwość i kanały komunikacji. Grupa ORLEN uwzględnia głos interesariuszy w kontekście strategii oraz prowadzenia działań biznesowych. Zaktualizowana Strategia Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN została opracowana uwzględniając m.in. wyniki dialogów z interesariuszami oraz procesu podwójnej istotności. Struktura dokumentu, obejmująca pięć filarów i osiemnaście strumieni, została celowo zaprojektowana tak, aby odzwierciedlać kluczowe oczekiwania interesariuszy – inwestorów, pracowników i agencji ratingowych, klientów, partnerów biznesowych, społeczności lokalnych oraz innych grup istotnych dla działalności Spółki.

W schemacie 16 Macierz wpływu Interesariuszy Grupy ORLEN „podmioty z grupy Orlen” zostały zaliczone do „interesariuszy kluczowych” i umieszczone wysoko jeśli chodzi o „wpływ działalności Grupy Orlen na interesariusza” i średni jeśli chodzi o „wpływ interesariuszy na Grupę Orlen”.

Skoro takim podmiotem, a tym samym interesariuszem jest Energa SA, a także spółki z Grupy Energa, to tym samym za interesariuszy powinni być uznani wszyscy akcjonariusze Energa SA, a zatem także akcjonariusze mniejszościowi. Niestety za takich uznani nie zostali.

W pkt. 6.12.1 Polityki prowadzenia działalności gospodarczej i kultura korporacyjna [G1-1] wskazano, że „Grupa ORLEN prowadzi działalność biznesową zgodnie ze standardami etycznymi i antykorupcyjnymi, a także z zachowaniem należytej staranności i w zgodzie z obowiązującym prawem. Każda z niżej wymienionych polityk w trakcie jej wdrażania uzgadniana jest z interesariuszami wewnętrznymi”.

Niestety powyższe stwierdzenia są jedynie pustymi sloganami, bowiem z mniejszościowymi akcjonariuszami Energa SA, jako interesariuszami tej spółki, jak i Grupy Orlen przez ostatnie lata nikt nie próbował nawet uzgadniać polityk i strategii Energi. Orlen patrzy na nich jedynie przez jeden pryzmat – jak najtaniej nabyć od nich akcje i jak najszybciej i najprościej przejąć 100% kontrolę nad akcjonariatem Energa SA.

VI. W sprawozdaniu Zarządu Energi SA z działalności Grupy Kapitałowej Energa oraz Energi SA w 2025r. z dnia 28 kwietnia 2026r. w rozdziale 11 (od str. 157) zawierającym Sprawozdanie Zrównoważonego Rozwoju, którego częścią są informacje dotyczące realizacji zasad CSR, sporządzonym zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów rozdziału 6c „sprawozdawczość zrównoważonego rozwoju” znowelizowanej ustawy z 29 września 1994r. o rachunkowości (będącego implementacją do polskiego porządku prawnego dyrektywy CSRD ws. sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, dokonującej nowelizacji dyrektywy 2013/34/UE) zawarte są następujące informacje, które wskazują, że:

po pierwsze akcjonariusze mniejszościowi Energa SA nie zostali przez Zarząd Energa SA uznani za interesariuszy Spółki, za takich zostali jedynie uznani „kluczowi akcjonariusze (Orlen SA)”

po drugie zaś, że ich oczekiwania i potrzeby w ogóle nie zostały w żaden sposób wzięte pod uwagę przy budowaniu strategii biznesowej Energa SA i Grupy Energa oraz w politykach w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej przez Energa SA i Grupę Energa.

1. Grupa Energa przyjęła Strategię Zrównoważonego Rozwoju Grupy Energa na lata 2024-2030, która jest spójna ze Strategią Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN 2024-2030. Strategia Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN 2025-2035 opublikowana w marcu 2025 roku jest zaś rozszerzonym i zaktualizowanym dokumentem Strategii Zrównoważonego Rozwoju Grupy ORLEN na lata 2024- 2030. Główne kierunki Strategii obejmują pięć kluczowych filarów: Klimat, Środowisko, Pracownicy, Społeczność, Zarządzanie.

Wskazano tam też, że strategia „odnosi się do całego łańcucha wartości, do wszystkich interesariuszy Grupy Energa, jej dostawców, pracowników i klientów. Celem podejmowanych inicjatyw jest odpowiedzialne, ale też transparentne zarządzanie, które wykorzystuje potencjał Grupy”.

Na str. 169 Sprawozdania odnośnie do kluczowych akcjonariuszy (Orlen SA)” i „interesów i celów interesariuszy” wskazano: zapewnienie zgodności działań spółki z oczekiwaniami właściciela i strategią Biznesową”, zaś odnośnie do rezultatów zaangażowania wskazano: „decyzje zarządcze zgodne z interesami właściciela”.

Wśród interesariuszy (nie tylko kluczowych) w ogóle nie uwzględniono akcjonariuszy mniejszościowych.

2. Zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów Kodeksu spółek handlowych zarząd Energa SA powinien kierować się przede wszystkim szeroko pojętym interesem Spółki.

Interes spółki jest terminem występującym w Kodeksie Spółek Handlowych. KSH wprowadza tę klauzulę generalną w odniesieniu do spółki akcyjnej w pięciu artykułach, nie zawiera jednak jej definicji. Dlatego trzeba w tym względzie sięgać do poglądów wyrażonych w orzecznictwie sądów powszechnych i Sadu Najwyższego oraz doktryny prawa handlowego.

Sąd Najwyższy uznał, że interes spółki stanowi wypadkową interesów wszystkich grup współników spółki, którzy w sensie gospodarczym są jej „właścicielami”. Pojęcie interesu spółki jest więc pewną ogólną formułą określoną przez ustawę, a wypełnienie jej wymaga uwzględnienia kompromisowo

rozumianej wypadkowej (funkcji) przekonań, dążeń i zachowań wszystkich grup wspólników (wyrok Sądu Najwyższego z 05.11.2009 r. 1 CSK 158/09).

Opierając się na tak sformułowanej definicji, należy stwierdzić, że interesy pozostałych grup podmiotów zaangażowanych w spółkę, a także interes społeczeństwa lub interes publiczny mogą być brane pod uwagę przez funkcjonariuszy spółki tylko w takim stopniu, w jakim nie stoją w sprzeczności z interesem ogółu akcjonariuszy (K. Oplustil, *Instrumenty nadzoru korporacyjnego (Corporate governance) w spółce akcyjnej*, Warszawa 2010, s. 177-178).

Trybunał Konstytucyjny uznał, że chociaż zasada większości (prymat czynnika kapitałowego nad osobowym) jest fundamentalną zasadą nowoczesnego prawa spółek, to musi być ona zawsze związana z regułą równego traktowania wspólników oraz regułą ochrony uzasadnionych interesów akcjonariuszy mniejszościowych. Zasada większości może być ograniczona przez racjonalny, czyli proporcjonalny mechanizm ochrony mniejszości (punkt 3 1.3 uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 21.06.2005 r. (P25/02) OTK – A 2005/6/65).

Sąd Najwyższy wyraził zaś pogląd, że założenie, iż model kształtowania „woli spółki” oparty jest na zasadzie rządów większości, nie oznacza jednocześnie, że interes spółki może być utożsamiany wyłącznie z interesem wspólnika większościowego. Stanowi on bowiem pewien kompromis pomiędzy często sprzecznymi za sobą interesami wspólników większościowych i mniejszościowych oraz powinien uwzględniać słuszne interesy obu tych grup (wyrok Sądu Najwyższego z 05.11.2009 r. 1 CSK 158/09).

Sąd Najwyższy podkreślił także konieczność współdziałania korporacyjnego akcjonariuszy spółki handlowej, a uchwały walnego zgromadzenia, które prowadzą do zdominowania spółki przez określoną grupę akcjonariuszy kosztem pozostałych, uznał za godzące w interes spółki (wyrok SN z 16.10.2008 r. 3 CSK 100/08).

Obowiązek ochrony interesów akcjonariuszy mniejszościowych wprowadza też zasada 3 ogólna „Zasada nadzoru korporacyjnego OECD 2004”, która brzmi: „ramy nadzoru korporacyjnego powinny zapewniać równoprawne traktowanie wszystkich wspólników/akcjonariuszy, włącznie ze wspólnikami/akcjonariuszami mniejszościowymi i zagranicznymi. Wszyscy wspólnicy/akcjonariusze powinni mieć możliwość uzyskania rzeczywistej rekompensaty w przypadku naruszenia ich praw”.

Organy mają obowiązek uwzględnienia interesu akcjonariuszy mniejszościowych w granicach wyznaczonych zasadą równego traktowania akcjonariuszy (artykuł 20 KSH) oraz zakazem działań skutkujących ich pokrzywdzeniem. Jeżeli działania szkodzące mniejszości nie będą wprost sprzeczne z przepisami Kodeksu spółek handlowych, możliwe jest odwołanie się do instytucji nadużycia prawa (artykuł 5 kodeksu cywilnego) lub do zasad współżycia społecznego lub dobrych obyczajów (artykuł 354 paragraf 1 kodeksu cywilnego) (A. Opalski, O pojęciu interesu spółki handlowej, PPH 11/2008, s. 18.).

Przy zarządzaniu spółką należy kierować się interesem akcjonariuszy, ale przy uwzględnieniu słusznych interesów innych grup z otoczenia spółki. Pod pojęciem społecznej odpowiedzialności biznesu kryje się natomiast potrzeba postrzegania interesu otoczenia spółki jako nieodłącznej części interesu samej spółki. Uznawanie dobra interesariuszy służy zatem interesom samego przedsiębiorstwa, a ich wkład w jego długofalowe powodzenie powinien zostać uwzględniony przez osoby nią zarządzające (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Zasady nadzoru korporacyjnego OECD, Paryż 2004, s. 50.).

Obowiązek działania organów w interesie spółki, postrzeganego przez pryzmat interesu ogółu wspólników, przy uwzględnieniu słusznych interesów otoczenia spółki stanowi warunek konieczny prawidłowego funkcjonowania spółki. Tylko bowiem w taki sposób można uniknąć nadużyć, przez

które spółka z narzędzia służącego realizacji wspólnego celu staje się polem dla realizacji partykularnych interesów, przy wykorzystywaniu pozycji słabszych podmiotów. Organizacja Współpracy i Rozwoju w Europie stoi na stanowisku, że jasno zdefiniowany obowiązek lojalności członków rady nadzorczej wobec spółki i wszystkich jej akcjonariuszy jest, obok obowiązku jawności, podstawowym sposobem ochrony akcjonariuszy mniejszościowych (*Zasady nadzoru korporacyjnego OECD 2004*, Paryż 2004, s. 41.).

Zatem także z tego względu oczekiwania i potrzeby akcjonariuszy mniejszościowych powinny być brane pod uwagę przez Zarząd Spółki i powinni oni być zaliczeni obok ORLEN SA do najważniejszych interesariuszy Spółki Energa SA i Grupy Energa.

3. Niestety, co znajduje potwierdzenie w treści Sprawozdania Zarządu Energa SA, zarząd współpracuje jedynie z Œrlenem jako kluczowym akcjonariuszem, który jednocześnie – jako jedyny akcjonariusz – znajduje się w grupie najważniejszych interesariuszy.

Potwierdzeniem tej praktyki zarządczej jest informacja zawarta w sprawozdaniu za 2024 rok, że „kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem, w tym związane z klimatem są uwzględnione w wynagrodzeniu członków zarządu Energi SA oraz na poziomie dyrektorskim i kierowniczym poprzez realizację celów premiowych”. „Kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem i klimatem ujęte w celach premiowych Zarządu Energa SA to: „realizacja strategii GK Orlen”.

Takie podejście do zarządzania spółką Energa SA i Grupą Energa jest niezgodne z przywołanymi powyżej poglądami Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego oraz przedstawicieli nauki dotyczącymi właściwego rozumienia interesu spółki, w tym z interesu uwzględniającego zasady CSR.

Definicja interesu spółki, jak wskazano powyżej, powinna zakładać, że interes spółki akcyjnej to w pierwszej kolejności interes ogółu akcjonariuszy, uzupełniony o interesy osób z otoczenia spółki, co służyć ma budowaniu długofalowej pomyślności jej przedsiębiorstwa. Definicja taka, na co wskazuje się w literaturze, odpowiada przyjętemu w Wielkiej Brytanii podejściu *enlightened shareholder value*.

Członkowie organów spółki niezależnie od tego z czyjej nominacji pochodzą, powinni przy wykonywaniu swoich obowiązków kierować się interesem spółki, wyłącznie spółce bowiem winni są swoją lojalność. W grupie spółek powinny natomiast równoważyć się interesy spółek w nich uczestniczących, w szczególności interes spółki zależnej nie powinien być podporządkowany interesowi grupy.

W grupie spółek, jak wskazuje się w doktrynie, powinno mieć miejsce równoważenie interesu całej grupy z interesem jej uczestników, a więc zarówno z interesem spółki zależnej, jak i dominującej (A. Szumański, *Spór wokół roli interesu grupy spółek i jego relacji w szczególności do interesu własnego spółki uczestniczącej w grupie*, PPH 5/2010, s. 9 i następne.).

Realizacja celu w ramach grupy kapitałowej możliwa jest tylko wtedy, gdy relacja między spółkami oparta będzie na lojalności. Członkowie organów spółki dominującej powinni więc kierować się poza interesem spółki dominującej także interesem całego zgrupowania, którego spółka dominująca nie determinuje, a jedynie współtworzy (D. Wajda, *Obowiązek lojalności w spółkach handlowych*, Warszawa 2009, s. 379.).

Generalną zasadę, że stosunek dominacji i zależności nie może być wykorzystywany na szkodę podmiotów zależnych, wyprowadza się przede wszystkim z koncepcji stosunku podporządkowania jako stosunku szczególnego zaufania, która przez orzecznictwo niemieckie wyprowadzana jest z ogólnego obowiązku wzajemnej lojalności współników (*Treuepflicht*), a we Francji z teorii „nadużycia siły większości” (*abus de majorité*). Powiązane z tą koncepcją są: zasada racjonalnego wpływania podmiotu

dominującego na podmiot zależny, obowiązek uwzględniania przez podmiot dominujący interesu podmiotu zależnego obok interesu całego holdingu oraz udzielanie wskazówek, rad, a także pomocy gospodarczej podmiotowi zależnemu, gdy zajdzie taka potrzeba (S. Włodyka, *Prawo koncernowe*, Kraków 2003, s. 66-67).

5. Zgodnie z obowiązującymi zasadami jednym z elementów Sprawozdania Zrównoważonego Rozwoju powinny być informacje dotyczące obowiązującego w spółce ładu korporacyjnego. Sprawozdanie Zarządu Energa SA i Grupy Energa za 2025 rok z dnia 28 kwietnia 2026r. w rozdziale 11 Sprawozdanie Zrównoważonego Rozwoju zawiera rozdział G1 Postępowanie w biznesie (od str. 360).

W rozdziale postępowanie w biznesie sprawozdania, w podrozdziale 1.2 pt. POLITYKI POSTĘPOWANIA W BIZNESIE I KULTURA KORPORACYJNA na str. 360 wskazano, że „Grupa Energa przywiązuje dużą wagę do prowadzenia działalności w sposób etyczny i odpowiedzialny. Realizujemy wymagania wynikające z obowiązujących przepisów prawa, przyjętych regulacji w Grupie Energa (w zakresie Umowy o Współpracy), a także wewnętrznych polityk i standardów obowiązujących w Grupie Kapitałowej ORLEN. Działamy zgodnie z wartościami i standardami postępowania zawartymi w Kodeksie Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN. Jednolity dokument dla Grupy Kapitałowej ORLEN został zaimplementowany w spółkach Grupy Energa w formie tzw. regulacji grupowej pn. Kodeks Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN.

Kodeks Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN reguluje kwestie etyczne związane z funkcjonowaniem Grupy Kapitałowej, a co za tym idzie – reguluje zasady postępowania zarówno w relacjach z otoczeniem zewnętrznym, jak i wewnątrz Grupy. Jest dokumentem wspierającym realizację strategii biznesowej przedsiębiorstwa, a także narzędziem pomocnym w rozstrzygnięciu potencjalnych dylematów etycznych związanych z wykonywaną pracą. Wszyscy pracownicy mają obowiązek zapoznania się z zasadami i standardami zachowań etycznych opisanymi w Kodeksie Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN. Działania etyczne rozumiemy jako przestrzeganie wytycznych Kodeksu Etyki Grupy Kapitałowej ORLEN obowiązujących w Grupie Energa. W praktyce oznacza to szacunek do innych pracowników i interesariuszy, współpracę w duchu otwartego dialogu, zrozumienia, tolerancji i wsparcia, a także tworzenie dobrej, przyjaznej atmosfery w środowisku pracy”.

Na str. 364 Sprawozdania w tabeli POLITYKI I REGULACJE POSTĘPOWANIA W BIZNESIE wymieniono Kodeks Etyki, który „obejmuje zarówno pracowników, jak i interesariuszy oraz otoczenie GK ORLEN, w tym Grupy Energa. Każdy, kto uważa, że spółka Grupy nie przestrzega zasad określonych w Kodeksie, może zgłosić naruszenie/ skargę do Rzecznika ds. Etyki. Właścicielem Kodeksu Etyki jest ORLEN SA i to po stronie tej spółki są przeglądy i monitorowanie regulacji. Spółka poprzez Rzecznika ds. Etyki monitoruje, czy skargi, jakie wniesiono, zostały poprawnie i terminowo rozpatrzone”.

W opublikowanym na stronach ORLEN SA kodeksie można przeczytać, że „Kodeks Etyki Grupy ORLEN stanowi zestaw aktualnych, czytelnych i praktycznych zasad postępowania, które wyznaczają standardy etyczne, obowiązujące wszystkich pracowników Grupy ORLEN, w oparciu o znowelizowane podejście do rozumienia wartości ORLEN: Odpowiedzialność, Rozwój, Ludzie, Energia, Niezawodność, a także aktualną skalę i strategię działania, zakres wymagań otoczenia Koncernu oraz najlepszych praktyk z zakresu etyki biznesowej”.

Pod wartością Kodeksu pt. „Odpowiedzialność” kryją się pojęcia: biznes, społeczeństwo środowisko. W części Biznes wskazuje się: „Czujemy odpowiedzialność za przyszłe pokolenia, dbamy o spójność naszych biznesowych i społecznych celów. Na własnym przykładzie pokazujemy, jakie znaczenie ma odpowiedzialny rozwój i etyczne przywództwo. Jesteśmy liderem branży, a nasz sukces i codzienna praca są oparte na etycznych i odpowiedzialnych postawach wobec interesariuszy, w tym: pracowników, konsumentów, partnerów biznesowych oraz lokalnych społeczności. Przywiązujemy wagę do budowania trwałych relacji.

Jedyną przewidzianą w Kodeksie Etyki Grupy ORLEN procedurą skargową jest wymieniona powyżej możliwość zgłoszenia naruszenia/skargi do rzecznika ds. etyki. Nie jest to zatem procedura zapewniająca w odpowiedni sposób ochronę praw akcjonariuszy mniejszościowych.

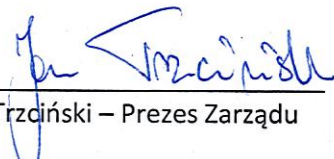
V. Ponieważ w Sprawozdaniu Zrównoważonego Rozwoju zawartym w Sprawozdania Zarządu Energi SA z działalności Grupy Kapitałowej Energa oraz Energi SA w 2025r. wśród najważniejszych interesariuszy nie ma akcjonariuszy mniejszościowych, wyraźnie wskazuje się zaś na kierowanie się jedynie interesem większościowego akcjonariusza jakim jest ORLEN SA, to należy uznać, że w modelu biznesowym i strategii biznesowej Energa SA oraz grupy kapitałowej Energa uwzględniono jedynie potrzeby i oczekiwania ORLEN SA, nie uwzględniono zaś potrzeb i oczekiwań akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA.

Potrzeb i oczekiwań akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA w żadnej mierze nie dostrzegają też władze Orlen SA, co wynika z omówionego powyżej Sprawozdania Zarządu z działalności Grupy ORLEN i ORLEN S.A. za 2025 rok.

Tym bardziej potrzeb, oczekiwań i interesów akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA nie można odnaleźć w podejmowanych przez zwyczajne i nadzwyczajne Walne Zgromadzenia Energa SA uchwałach, które mają na względzie wyłącznie interes Orlen SA. Dotyczy to zarówno w tych uchwałach, które skutecznie zostały zaskarżone przez akcjonariuszy mniejszościowych do Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie delistingowej, jak i tych zaskarżonych obecnie do tego sądu, a dotyczących podwyższenia kapitału Energa SA, jak i tych zaskarżonych, a dotyczących przeznaczenia zysku Energa SA za kolejne lata (bez wypłaty dywidendy).

Zatem, mimo szumnych deklaracji, ogólnie słusznie brzmiących twierdzeń, zawartych w opisanych powyżej sprawozdaniach ORLEN SA, Grupy ORLEN, jak ENERGA SA i jej Grupy, interes akcjonariuszy mniejszościowych ENERGA SA jako interesariuszy zarówno Energi, jak i Orlenu jest kompletnie lekceważony.

Z tego względu w imieniu akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA wzywam zarząd Orlen SA do zmiany podejścia zarządu Orlen SA i Energa SA do akcjonariuszy mniejszościowych Energa SA oraz do zmiany strategii biznesowej Energa SA i jej poszczególnych polityk poprzez uwzględnienie w nich interesów i potrzeb akcjonariuszy mniejszościowych zarówno w zakresie ich prawa do dywidendy, jak i uzyskania wpływu na rozwój Spółki.

Jan Trzciniński – Prezes Zarządu

TO CO NAJWAŻNIEJSZE
Fundacja
Al. Zwycięstwa 96-98
81-451 Gdynia
www.tcn.org.pl
Regon: 221493342
KRS: 0000392120
NIP: 666 227 82 85